

forbedre forholdene for voldtægtsofferene? Er det sådan, det forlig skal forstås?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Det er det bestemt ikke. I forbindelse med udmøntningen af f.eks. politiforliget og forliget inden for kriminalforsorgen vil der jo klart kunne være nogle elementer, som kan være med til at forbedre offerets vilkår. Det har vi selvfølgelig mulighed for at fremføre, og det vil vi da gerne fremføre.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det her forslag koncentrerer sig om det, der sker, efter at politiet har afhørt voldtægtsofferet, efter at politiet har fundet en, der er blevet sigtet. Det vil sige, at det drejer sig om forhold i retssagen, under retssagen som det primære. Derfor vil jeg godt spørge en gang til: Er hr. Per Dalgaard bundet til at støtte forbedringer for voldtægtsoffer under en retssag, fordi hr. Per Dalgaard har stemt ja til politiforliget?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Fru Bastrup mente »forpligtet til *ikke* at støtte«.

Nej, jeg kan ikke se, at vi er forpligtet til ikke at støtte forbedringer i den proces, der handler om at udmønte f.eks. kriminalforsorgsforliget eller politiforliget. Det kan jeg ikke se at vi er forpligtet til ikke at gøre. Det skal selvfølgelig ligge inden for de rammer, der er afsat. Vi kan ikke påtage os nye kæmpeudgifter, som vil sprænge de pågældende rammer, men jeg er helt sikker på, at hvis der kommer elementer frem som f.eks. inden for voldtægtsofferets stilling i en retssag, vil det kunne gennemføres uden problemer.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken.

Helge Adam Møller (KF):

For et par år siden var der jo her i Folketinget et meget stort flertal, som stemte ja til et forslag fra den konservative justitsminister om at hæve strafferammerne ganske markant for voldtægt; for både almindelig voldtægt, hvis man kan kalde noget det, og voldtægt under særdeles skærpende omstændigheder. Det medførte jo, at voldtægt typisk skulle give 1 år længere i fængsel. Og det har jo heldigvis smittet af.

Forslaget, vi så skal behandle her i dag, drejer sig om, at vi nu ikke ser på den kriminelle eller gerningsmanden, ham, der har været årsagen til en af de mest rå og fornedrende forbrydelser, man vel kan forestille sig, men at vi stiller spørgsmålet: Kan vi gøre det bedre for offeret for denne rå forbrydelse?

Kl. 15.20

Det er jeg da ikke et sekund i tvivl om at vi kan; der er ikke mange ting, vi ikke kan gøre bedre, dels i takt med at vi bliver klogere, dels i takt med at vi forhåbentlig også i fremtiden ligesom i de sidste 20 år hele tiden får flere og flere penge at bruge til forskellige ting, vi nu prioriterer, og det her er selvfølgelig et område, hvor man også bør prioritere, i takt med at økonomien forbedres, og give en endnu bedre hjælp, kan man sige, eller service.

Jeg vil godt rose de tre forslagsstillere, fru Anne Bastrup og fru Line Barfod og fru Elisabeth Arnold for forslaget, for jeg synes faktisk, at forslaget fortjener ros. For det siger jo på den ene side, når man sidder og læser de meget omhyggelige, omfattende og relevante bemærkninger igennem, at vi ikke gør det så dårligt, men kan vi ikke gøre det endnu bedre? Og det mener jeg som sagt godt at vi kan, og jeg tror, at man, selv om man blankt vedtog det, der lå her, så også om 10 eller 15 år ville kunne sige på baggrund af ny viden og erfaring: Her er måske noget, vi kan gøre endnu bedre.

Forslaget er altså godt gennemarbejdet, der er omfattende bemærkninger, og der er også relevante oplysninger: Hvad gør vi i Danmark, hvad gør vi ikke, og hvad gør andre lande, vi typisk sammenligner os med?

Efter disse indledende bemærkninger kunne man sige: Nu må den konservative ordfører da sige, at det stemmer vi for, både punkt 1, 2, 3, 4, 5 og 6. Men det gør vi ikke. Jeg er enig med justitsministeren, og jeg vil også godt begrunde, hvorfor vi ikke umiddelbart bider til bolle.

Jeg kan tage de mindst omfattende forslag, og det er bl.a. punkt 6, 5 og 4. Hvis jeg tager punkt 6 – det er det med erstatningsnævnet – så beskriver man det jo selv meget klart i bemærkningerne, synes jeg, hvordan gældende praksis og gældende lov er. Der er jo en mulighed for at dispensere for de 24 timer, og en mulighed, der helt klart meget omfattende typisk retter sig mod voldtægtsoffer, der har været i en choktilstand og derfor ikke får anmeldt voldtægten inden for 24 timer eller 36 timer. Det giver loven jo mulighed for, så jeg kan ikke helt dér følge problemstillin-